

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2760/2563

นางสาว อ.โจทก์ นางสาว ข. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 96, ป.อ. มาตรา 95, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 341

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่าในวันที่ 17 กรกฎาคม 2558 จำเลยที่ 1 กับพวกร่วมกันหลอกลวง โจทก์และโจทก์ไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ 1 กับพวกในวันที่ 26 กันยายน 2558 จึงเป็นการร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดตาม ป.อ. มาตรา 96 แล้ว แม้โจทก์จะฟ้องคดีนี้เกินกว่าสามเดือน แต่ยังไม่พ้นอายุความตาม ป.อ. มาตรา 95 (3) ซึ่งอนุญาตให้ฟ้องคดีภายในสิบปี นับแต่วันกระทำความผิด ส่วนที่โจทก์ขอถอนคำร้องทุกข์ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1238/2560 ของศาลแขวงลพบุรีนั้น ก็ปรากฏว่าโจทก์ถอนคำร้องทุกข์เพราะโจทก์ฟ้องคดีนี้และศาลชั้นต้นได้ประทับฟ้องไว้แล้ว ไม่ได้ถอนคำร้องทุกข์โดยเจตนาที่จะไม่เอาผิดแก่จำเลยที่ 1 แต่อย่างใด คดีของโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 334, 335 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูลในข้อหาร่วมกันฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 ประกอบมาตรา 83 ให้ประทับฟ้องในข้อหาดังกล่าว จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 2 หลบหนี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีชั่วคราวสำหรับจำเลยที่ 2 ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 (ที่ถูก มาตรา 341 (เดิม)) ประกอบมาตรา 83 จำคุก 2 ปี โจทก์และจำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน และให้ยกอุทธรณ์ของโจทก์ จำเลยที่ 1 ฎีกาโดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง โจทก์ทำสัญญาขายสิทธิการเข้าซื้อรถยนต์ยี่ห้อ มาสด้า หมายเลขทะเบียน กย 7069 ขอนแก่น ที่โจทก์ทำสัญญาเข้าซื้อกับบริษัททีเอสโก้ จำกัด (มหาชน) ให้แก่จำเลยที่ 1 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2558 โจทก์ร้องทุกข์เกี่ยวกับเหตุคดีนี้ต่อพนักงานสอบสวน ต่อมาเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2560 โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้ จากนั้นเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2560 พนักงานอัยการยื่นฟ้องจำเลยที่ 1 ต่อศาลแขวงลพบุรีเป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1238/2560 หลังจากนั้นเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2561 โจทก์ขอถอนคำร้องทุกข์ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1238/2560 เนื่องจากยื่นฟ้องจำเลยที่ 1 กับพวกเป็นคดีนี้แล้ว ศาลแขวงลพบุรีมีคำสั่งอนุญาตและให้จำหน่ายคดี คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีตัวโจทก์เป็นพยานเบิกความว่า โจทก์ตกลงขายสิทธิเข้าซื้อรถยนต์ตามฟ้องโดยมีข้อตกลงกับจำเลยที่ 1 กับพวกว่าจะต้องชำระเงินให้แก่โจทก์ 50,000 บาท และต้องเปลี่ยนชื่อผู้เข้าซื้อกับบริษัทผู้ให้เข้าซื้อเสียก่อน โจทก์จึงจะมอบรถยนต์คันดังกล่าวให้ แต่จำเลยที่ 1 กับพวกใช้อุบายหลอกลวง โจทก์จึงยอมมอบรถยนต์ตามฟ้องให้แก่จำเลยที่ 1 กับพวกไป ทั้งโจทก์ยังเบิกความตอบทนายจำเลยที่ 1 ถ้าม้านว่า สาเหตุที่ไม่ระบุข้อตกลงดังกล่าว

ในหนังสือสัญญาขายรถยนต์ให้ครบถ้วนตามที่ตกลงกันนั้น เนื่องจากเชื่อใจว่าจำเลยที่ 1 กับพวก จะต้องเปลี่ยนชื่อผู้เช่าซื้อให้กับบริษัทผู้ให้เช่าซื้อจริง พฤติการณ์ของโจทก์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โจทก์หลงเชื่อตามที่จำเลยที่ 1 กับพวกร่วมกันหลอกลวงว่าจำเลยที่ 1 กับพวกมีเจตนาซื้อสิทธิ เช่าซื้อรถยนต์ตามฟ้องจากโจทก์จริง มิฉะนั้น โจทก์คงไม่ทำสัญญาซื้อขายรถยนต์กับจำเลยที่ 1 และมอบรถยนต์ตามฟ้องให้แก่จำเลยที่ 1 กับพวกไป หากได้มีข้อเท็จจริงใดที่แสดงให้เห็นถึง พฤติการณ์ของโจทก์ว่าประสงค์เพียงเงิน 50,000 บาท โดยต้องการให้รถยนต์ตามฟ้องพ้นไปจาก ความรับผิดชอบของโจทก์ดังที่จำเลยที่ 1 ฎีกาไม่ ทั้งโจทก์ยังต้องรับผิดชอบตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ กับบริษัทผู้ให้เช่าซื้ออยู่ และอาจจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องหากมีผู้นำรถยนต์ตามฟ้องไป กระทำความผิด โจทก์จึงเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย ซึ่งมีอำนาจฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ได้ ฎีกาของ จำเลยที่ 1 ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ประการต่อไปมีว่า คดีของ โจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่าในวันที่ 17 กรกฎาคม 2558 จำเลยที่ 1 กับพวกร่วมกันหลอกลวงโจทก์และโจทก์ไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดี แก่จำเลยที่ 1 กับพวกในวันที่ 26 กันยายน 2558 จึงเป็นการร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่ รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96 แล้ว แม้โจทก์จะ ฟ้องคดีนี้เกินกว่าสามเดือน แต่ยังไม่พ้นอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 95 (3) ซึ่ง อนุญาตให้ฟ้องคดีภายในสิบปี นับแต่วันกระทำความผิด คดีของโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ ส่วนที่ โจทก์ขอถอนคำร้องทุกข์ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1238/2560 ของศาลแขวงลพบุรีนั้น ก็ปรากฏ ว่าโจทก์ถอนคำร้องทุกข์เพราะโจทก์ฟ้องคดีนี้และศาลชั้นต้นได้ประทับฟ้องไว้แล้ว ไม่ได้ถอน คำร้องทุกข์โดยเจตนาที่จะไม่เอาผิดแก่จำเลยที่ 1 แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่าคดี ของโจทก์ไม่ขาดอายุความมานั้นชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยที่ 1 ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

ปกรณ วรศาโรจน์ · ประทีป อ่าววิจิตรกุล · เอกศักดิ์ ยันตรปกรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2760/2563>